

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 11. & 12. lib. Tobiaë, in quo describitur restitutio visûs Tobiaë mediante felle piscis. Gratitude Raphaeli exhibita medietate omnium rerum, quas attulerant, mercedis locô ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 11. & 12. lib. Tobia, in quo describitur restitutio visus Tobiae mediante felle piscis. Gratitude Raphaeli exhibita medietate omnium rerum, quas attulerant, mercedis loco oblata.

Considera: **S**olida piorum gaudia ex nullo fonte, nisi ex crucibus N. 373. & pressuris nasci: enim verò Senior Tobias visum solò felle, tribulationis symbolò, recepit, perfusus inde ingenti gaudiò, ut prædixerat Angelus cap. 11. v. 8. *uni super oculos ejus ex felle isto piscis. Scias, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit pater tuus Lumen Cæli, & in aspectu tuo gaudebit.* Spiritus Sanctus supernam dulcedinem, devotis animabus infundi solitam, non nectari, sed melli comparat, asserens Eccles. 24. *Spiritus meus super mel dulcis.* Cùm autem constet: mel ex apibus, pungenti aculeò armatis, ortum trahere; hinc mysteriosa hâc similitudine edocet: Spirituales piorum hominum suavitates ex eorum tribulationibus desumi. Pari de causa charissima Dei Sponsa, cœlesti dulcedine à Sponso suo replenda, testatur: ductam se esse in cellam vinariam Canticorum 4. ut nempe recrearetur succò, qui ex uvis fortiter compressis fluere consuevit. Flos præcedit fructum, fructus autem teste Apostolò Galat. 5. est gaudium, pax &c. sed quinam horum fructuum prævius flos? respondet Chrysoft. in hunc locum scribens: *sicut fructum flos antecedit, sic dolor letitiam præit, & dolori letitia succedit.* Et sicut generoso Duci accepta in bello vulnera magnæ lætitiæ materiam subministrant, sic ipsa calamitas, à Deo Justis immissa, ipsis solatii & gaudii est mater. Hinc Jonas Martyr (ut alios innumeros taceam) natione Persa noctem illam, quam nudus totoque corpore cruentatus in summo frigore exegerat, adeò suavem & jucundam sibi accidisse retulit, ut similem totâ vitâ se expertum esse negârit Suriò teste 29. Martii. Quid dicis ad ista Christiane delicatule? an fortè fruiturus terrâ promissionis quæ melle & lacte fluit supernò, tibi persuades, incommoda deserti non esse sustinenda? an credis: posse te Rachelis amplexibus gaudere sine duro & diuturno servitio? an autumas, tua tempora laurò coronanda esse, quando certaminis locò semper arripuisti fugam? quæso: *non despondeas animum, alloquor te verbis Theophilacti in cap. 2. Corinth. 1. Epist. quisquis audis afflictiones & mala: quanto enim hec exuberant, tanto exuberant*

consolationes. Quò amarius tibi venerit fel tristitiæ, tantò dulcius tibi veniet mel veri gaudii; lacrymas, quas tibi dolor & tristitia extorserat, lætitia absterget, infusa ab eo, de quo canit Ecclesia: & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum. Dices cum Tobia Seniore v. 17. citati cap. benedico te Domine Deus Israël, quia tu castigasti me, & tu salvasti me.

Confidera porrò: Quàm insignem Doctrinam Raphaël præbeat, Rogatus enim cap. 12. ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, accipere, id constanter renuit, Angelum Dei se esse professus, docturus per hoc: in Angelos Dei homines mutari, qui sine laboris stipendio obirent Ministeria, in salutem proximorum ordinata, quando jam aliunde eorum victui & vestitui satis prospectum sit, Matth. cap. 20. Christus Dominus Parabolam in medium producit, de operariis ad excolendam Ecclesiæ vineam conductis, quos impari licet tempore laborantes, parî tamen præmiò donatos esse testatur. Sed unde hæc ex dispari labore mercedis paritas? videtur eam explicare Evangelium, dum ait: primos operarios nonnisi pactò prius prætiò manus suas operi admovisse: *conventionem autem factâ &c.* posteriores verò existisse spontaneos, ut adeò nullâ mentione pretii mercedisque factâ, sed solùm auditâ vocantis voce: *ite & vos in vineam meam &c.* Jam alacres inceperint sudare. Sententiam hanc confirmant aurea Nazianzeni verba Orat. 40. dicentis: *quantum alios antecelluerint videamus; illi enim non prius crediderunt, & ingressi sunt, quàm illis ex conventu merces constituta fuisset. Hi nullâ condictâ mercede ad laborem accesserunt. Vates regius Psalmô 109. meminit cujusdam diei, quæ virtute splenduerit Sanctorum.* At quænam ista? respondent Interpretes, qui pro *tecum Principium* legunt: *tecum Spontanei*: illam diem refulgere Splendoribus Sanctorum, quâ instar ipsius Dei (absque nulla mercede facientis, oriri solem super Justos & injustos) servi spontanei ministrant, & Sacra operantur in salutem proximi absque ullo temporali stipendio. Rectè igitur admonet Paschalius lib. 3. c. 3. *quisquis Deitatis opus exercet, parî muneris gratiam consecutus, parî muneris gratia sit devotus, ut dispensator potius videatur esse, quàm mercator.* Quid ista audiens cogitas Sacerdos animarum Pastor? qui etsi beneficiò fruaris sat pinguis, tam beneficum tamen te non exhibes, ut quandoque gratis Missam pro salute subditorum legas? & cum Raphaële nil aliud stipendii locò petas, quàm *benedicite Deum Cæli.* v. 6. citati cap. cave; ne temporali nimium inhians præmio, perdas æternum. Do-